

МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРЦЯ • **ОБЕРЕЖНО:** ПРИСУТНІ МАТЮКИ, ГОЛІ БАБИ, ТОЩО

ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ

НАША ЗБРОЯ МАСОВОГО УРАЖЕННЯ ПОЗИТИВОМ • **НОМЕР 6**
У ВСІХ НОВИНИ ЯК НОВИНИ, ТАМ КОГОСЬ ВБИЛИ, ТАМ КОГОСЬ ОБІКРАЛИ, ВСЕ ПОГАНО, А ТУТ ТИ ДИВИ...

Президент України, Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко 21 березня у студії військового радіо «Армія FM» відповів на запитання слухачів.

— Вважаю, що справжній Верховний Головнокомандувач не може виконувати свої функції, якщо не знає, що відбувається на передку. Або якщо не знає, чим живуть воїни, що потрібно зробити, аби армія була більш мотивована та краще озброєна. Мої дзвінки до військових на передову, розмови

ному, Пісках, Широкиному. «Мені було це потрібно. І цей формат спілкування дозволяє демонструвати, що армія і Верховний Головнокомандувач — єдине ціле, яке має головним зусиллям боронити українську землю», — сказав він.

Глава держави також відзначив, що конфісковані 2 млрд доларів у попередньої влади Януковича були залучені до державної скарбниці і спрямовані на фінансування пріоритетів, в тому числі армії. За його словами, було побудовано завод для виробни-

штів будується 184 гуртожитка. Крім того, реформується система харчового забезпечення військових.

«Приємно бачити кімнати по п'ять бійців, інколи навіть по три особи. Пам'ятаю, коли я служив, у нас по уставу було заборонено частіше, ніж раз на тиждень відвідувати душ і ходити в баню. Це було уставом заборонено. Тут (у нових гуртожитках — ред.), у нас прямо в блоці є і душ, і всі зручності», — зауважив Глава держави. За його словами, програма забезпечення житлом продовжується.

Порошенко наголосив, що за останні 5 років суттєво покращилося забезпечення військових, і самі захисники стали більш професійно підготовленими та компетентними.

«Яку відстань ми пройшли з 2014 року, коли у нас «броніки», розгрукки, наколінники і налокотники на озброєнні не стояли. Що таке прилад нічного бачення, бачили лише в інтернеті», — зауважив Президент.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО У СТУДІЇ ВІЙСЬКОВОГО РАДІО «АРМІЯ FM» ВІДПОВІВ НА ЗАПИТАННЯ СЛУХАЧІВ

з воїнами, які захищають Україну в найгаражніших точках, — це той формат спілкування, який чітко демонструє: армія і Головнокомандувач — це єдине ціле. І боронити українську землю — наша спільна мета, — саме про це написав перед ефіром на своїй сторінці у Фейсбук Президент України.

Верховний Головнокомандувач під час ефіру на радіо «Армія FM» наголосив на важливості для себе мати можливість бути на передовій та спілкуватися безпосередньо з військовими для повного розуміння того, що відбувається і чіткого визначення проблем, з якими стикаються захисники.

«Вважаю, що Верховний Головнокомандувач не може виконувати свої функції, якщо не знає, що відбувається на передовій, з чим живе воїн, солдат, сержант, офіцер, які в нього є проблеми. Верховний Головнокомандувач може докласти зусиль, щоб армія була більш замотивована, краще озброєна, добре нагодована, добре одягнута і добре захищена, в тому числі захищена і інформаційно», — сказав Глава держави, відповідаючи на запитання щодо телефонних дзвінків і поїздок до військових на передову.

Глава держави зауважив, що пам'ятає атаки гібридної війни, що робилися з РФ, ФСБ, «зрадофілами» під гаслами: «все, кі-

цтва боеприпасів, оскільки після знищення Луганського патронного заводу Україна була позбавлена потужностей для забезпечення армії необхідними боеприпасами. Також закупівля новітніх засобів радіоелектронної боротьби, розбудова гуртожитків для військових, які вже ніхто не називає казармою.

«За один рік мною як Верховним Головнокомандувачем було поставлено завдання побудувати житло для 23 тис. контрактників. Це були вимушені заходи, бо ви знаєте, що

Він додав, що на початку українська армія «зустрічала ворога на голому ентузіазмі». За словами Глави держави, нині є потужний бойовий дух, боездатність і партнери з НАТО вже приїжджають до українців, щоб вчитися, як протистояти ворогу.

«Вся наша армія на сьогоднішній день є демонстрацією того, що Україна пройшла велику відстань за ці 4,5-5 років. І на сьогоднішній день я пишаюся армією і Україною», — сказав Петро Порошенко.

Під час прямого ефіру в студії радіо «Армія FM» Президент звернувся до мешканців тимчасово окупованих територій України.

«Я був дуже здурований тим, коли дізнався, що «Армія FM» не блокується за лінією зіткнення. «Армію FM» слухають і на передку, і на окупованих територіях. Сьогодні є два важливих фактори. Це правдиві новини з вільної України. І друге — достатньо з'їздити в найближче місто на вільній українській землі», — сказав Петро Порошенко.

Президент наголосив, що побачене у на території України, вільній від окупантів, має справити позитивне враження. «Все освітлене, немає комендантської години, українські військові ходять поголені і не купують горілку і нікого не тягнуть «на підвал» — зазначив він.

«Немає остраху, люди вільні, відчувають себе вільними, і подивіться, як за чотири-п'ять років змінився той самий Маріуполь. Освітлені вулиці, нові фонтани, новий комунальний транспорт, нові зарплати, які в три-чотири рази вище, центри надання послуг. Кращої агітації немає», — сказав Петро Порошенко.

ПОСЛЕДНИЕ НОВОСТИ ОДНИМ АБЗАЦЕМ

С ЯДОВИТЫМИ КОММЕНТАРИЯМИ

В Луганской области открыли КПВВ «Золоте», второй пункт на всю Луганскую область. Но сепары решили, что гражданские сходят на хер, и не открыли пункт со своей стороны. Ибо нехуй из народной республики ездить в Украину за пенсиями.

***

Великобритания продолжает играть в котика, которому открыли дверь, а он теперь думает, хочет ли он выходить. Выход из ЕС снова под угрозой.

***

Компания Wizz Air не пустила на рейс Рига-Киев русских журналистов. Это новая политика компании в отношении россиян, которых не будут допускать на рейсы в Киев без диппаспорта или вида на жительство.

Видите? Лоукосты — это здорово! Это вам не МАУ Коломойского, от них польза!

***

Уникальный архив ОУН-УПА нашли в старом улье. Да, именно в улье. С пчелами.

Документы участников национально-освободительного движения ОУН-УПА датированы 1944-1945 годами. Архив документов каталогизирован, готовится издание книги.

***

Польша привлекает Совет Европы для давления на Россию и добивается от Совета Европы шагов по усилению давления на РФ в вопросе возврата обломков президентского Ту-154М — самолёта, в котором погиб Качиньский.

***

Генпрокурор Луценко сообщил об задержании участников «сетки» по подкупу избирателей в Одесской области. По его словам, сетка связана с «кандидатом Ю». Кто бы это мог быть? Теряемся в догадках.

***

За три года Минобороны вернуло себе через суды почти 35 тысяч гектар земли. Напомним, что речь идёт об имуществе армии, которое распродала и разбазарила бывшие министры обороны, включая «кандидата в президенты Г». Кто бы это мог быть? Теряемся в догадках.

***

Социальная сеть Facebook начала частично раскрывать информацию о политической рекламе. Тут же выяснилось, что Инна Богословская как кандидат на пост президента нашей страны оплачивает рекламу в российских рублях.

Неожиданно.

***

В ЦИК показали бюллетень для первого тура выборов президента. Ранее мы сообщали, что он будет длиной более метра, так мы ошиблись. 39 кандидатов уместились на листе 20 на 80 сантиметров.

Это всё равно пиздец.

***

В метрополитене Харькова СБУ предотвратила теракт. Спецслужба подозревает, что местный житель был завербован представителями российских спецслужб и планировал устроить взрыв на станции метро «Индустриальная». Организаторы преступления пообещали мужчине заплатить 15 тысяч долларов.

нець», «все пропало» і «в армії нічого не змінюється». «Для того, щоб мати аргументацію і знати, чим живе солдат, я безумовно вважав великою приємністю і честю мати можливість зателефонувати військовим (на передовій — ред.)», — розповів Президент, нагадавши, що телефонував, зокрема, під час оборони Докучаєвська, ДАПу, бойових дій на Світлодарській дузі, у Водя-

військові містечка були розпродані протягом 10-15 попередніх років. Були розпродані полігони, навіть військові шпиталі. І в 2014 році поранених ми вимушені були оперувати в мобільних шпиталях, наметах. Безумовно, коли армія була зруйнована, нам треба було знайти надзвичайно ефективне рішення», — розповів Президент, додавши, що за рахунок конфіскованих ко-

Продовження на стор. 2

ПЕТРО ПОРОШЕНКО У СТУДІЇ ВІЙСЬКОВОГО РАДІО «АРМІЯ FM»

Продовження зі стор. 1

Президент зауважив, як на окупованих територіях вирізняються на металобрухт і вивозяться цілі підприємства, рівень безробіття перевищує 60%, немає продуктів і медикаментів.

«Ненависть до Росії з'являється у тих, хто там живе, і кого обдурили. Це буде допомагати нам повернути український прапор, український герб, Українську державу на цій території», — підсумував Глава держави.

Під час спілкування із Президентом Петром Порошенком у прямому ефірі радіо «Армія FM» один із військовослужбовців, який зателефонував в ефір, звернув увагу Глави держави на злочини чиновників на всіх рівнях, особливо у військовій сфері, яких військовий назвав «внутрішнім ворогом країни».

«Пане Президент, ви прекрасно розуміє-

держави «за адекватну зовнішню політику». Він висловив думку, що обраний вектор є правильним, особливо зважаючи на реакцію на неї у РФ. «Ми бачимо і чуємо ворога, Росію — так як ми бачимо, як вони плюються, скільки бруду ллють на нас, українців, за те, що ми йдемо своїм шляхом — це великий плюс нашої зовнішньої політики. Дякую вам за це», — сказав він.

Петро Порошенко подякував за ту підтримку, яку відчуває. Водночас він констатував, що, незважаючи на значні досягнення, у цьому напрямку попереду ще багато роботи. «Я переконаний в тому, що, на жаль, завдання перед нами стоять надзвичайно складні», — сказав він.

Глава держави розповів, що в день ефіру о п'ятій ранку повернувся з Брюсселя, де брав участь в унікальному саміті «Україна-ЄС» за участі керівників головних європейських інституцій та єврокомісарів. «Це було просто найбільш проукраїнське керівництво найбільшого об'єднання світу. Вони щойно прийняли рішення про продовження антиросійських санкцій за окупацію Криму і агресію на Донбасі, вони запровадили

те, що злочини під час війни — це той самий ворог. Тільки це ще підступніший ворог, ніж той, якого ми бачимо і якого знищуємо. Цей ворог б'є в спину — спину армії, яку створив народ. Пане Президент, таке питання і побажання до вас: з ворогом на фронті у нас розмова коротка, адекватна. І прохання до вас: так само дійте і ви — правильно, жорстко і ефективно», — звернувся боєць до Президента.

Петро Порошенко підкреслив, що на злочинні дії має бути відповідна реакція. «Ви абсолютно праві в тому, що внутрішні «зрадофіли» і внутрішні злочини — вони аж ніяк не менш небезпечні, ніж ворог на фронті. Саме тому я прийняв рішення і призначив Першого заступника командувача Сил спеціальних операцій полковника Сергія Кривоноса Заступником Секретаря РНБО. Він отримав всі повноваження для того, щоб рішуче діяти в комплексному реформуванні системи оборонного сектору, оборонного комплексу. Зробити і позицію щодо прозорого міжнародного аудиту, і відкриття системи держоборонзамовлення, і проведення перевірки якості озброєння, яке потрапляє на фронт», — сказав Президент.

«Я твердо переконаний, що українську армію не розколоті. В спину удар українській армії я не дозволю нанести. І дії наші по відношенню до злочинців мають бути об'єднані і рішучі», — наголосив Глава держави.

Також під час розмови було порушено питання інформаційної війни. На переконання Петра Порошенка, в умовах інформаційної війни, яка ведеться проти нашої держави, ті, «кого більш за все «мочать» на російських каналах, і є справжніми патріотами України».

«Це для будь-кого з вас є лакмусовим папірцем. Там, де Путін каже, що він готовий працювати з будь-яким кандидатом, крім Президента Порошенка — це як знак якості для українського Верховного Головнокомандувача», — додав Президент.

Під час спілкування військовий також від імені патріотів українців подякував Главі

«азовський пакет» санкцій за дії в керченській протоці проти нашій військових моряків. Вони погоджуються зараз в координації зі мною представити пакет підтримки Азово-Чорноморського басейну, в першу чергу Маріуполя, Бердянська і Азовського узбережжя для того, щоб ми мали можливість продемонструвати, що поруч з армією це є першим пріоритетом для українського Президента — відновлення інфраструктури, відновлення звільнених територій і продемонструвати, що світова коаліція на підтримку України, яку ми спільно створили, є сьогодні дуже міцною», — резюмував Петро Порошенко.

«Хочу подякувати колективу першого в Україні військового радіо «Армія FM» за можливість взяти участь у сьогоднішньому ефірі. І сьогодні я можу сказати, що українські військові, і не військові теж, які вважають «Армія FM» своєю найулюбленішою радіостанцією, точно не помиляються, адже «Армія FM» є найбільш патріотичною, професійною та проукраїнською радіостанцією! Щойно я мав можливість і велике задоволення сфотографуватися з колективом. Це справжні патріоти і професіонали. Я хочу подякувати українським військовим, передусім тим, хто знаходиться зараз на «передку»: нашими спільними зусиллями, і вашими зусиллями нам вдалося дати відсіч агресору! Нам вдалося зупинити його і тримати лінію зіткнення з 2015 року», — зазначив Петро Порошенко. —Хочу окремо звернутися до тих українців, які живуть на окупованих територіях. Ті, хто телефонував сьогодні у студію під час прямого ефіру, пам'ятають, що моїм першим питанням було: чи є спілкування, чи є контакти, і яке ставлення сьогодні з боку тих українців, які вимушені проживати на окупованих територіях. Я був дуже зворушений абсолютно простою відповіддю — я сказав, що блокується радіо, а вони сказали, що ні — на «передку» «Армію FM» слухають, в тому числі, і на окупованих територіях!»

Армия, полковник, может простить любой проёб: аватарку, крысятничество, лень, «заёб не по теме» или уставщину. Застегнутых херов Проверялкиных со штаба. Бодяжку соляры водой. Пальбу по зеленке «просто так, бо шось дурка напала». Поход за линию, «не могу больше на ВОПе сидеть, крышу сносит». Армия не прощает только трусости.

Я бы хотел посмотреть, как ты будешь Верховным Главкомом, честно. Чисто по приколу узнать, что первое ты начнешь продавать — танки или госпитали?

Начни с госпиталей. Никто не герой. Никто не храбрец. Это ситуативно, понимаешь, полковник, снесло крышу, упало забрало, забался думать и бояться — и вот Адам выезжает на танке. Вот Север херачится в ДАПе. Вот Вася тащит по карьере за шкуру меня. Вот, вот, вот. Вот у Юры нет ноги, вот у Сани — обеих рук и глаза.

Но для этого — на войне нужно быть. Чисто физично. А из Киева хорошо быть героем, да, полковник? В Киеве ногу оторвать не может, пуля не прилетит, осколок не свистнет и птур не воткнется. В Киеве — чистенько, можно в туфлях ходить, то есть ездить, офисы всякие, теплая вода, туалет с подогревом, очки не падают в стильную грязь, сослуживец — долбоёб и самый лучший человек на земле — не сыт кровью и не отказывается уходить с позиции.

Но ты не поехал на войну. Сотни полканов поехали, на нижние посадки, шесть волн было, но ты — нет, ты просто не смог узнать, что Армия может простить любой проёб, кроме трусости.

И если ты один раз на войну не поехал — второй раз могут и не позвать.

Начни с госпиталей.

Мартин Брест

Мой папа работает смертью. По крайней мере, так говорят чужие газеты. Он просто оставил на старом столе Блокнот и любимую трубку. Собрал потертый рюкзак, и ушел Один в позапрошлом лето, Сказав, что кто-то на этой земле Решил запустить мясорубку. Мой папа звонит мне с работы Сказать, что будет все хорошо, Что правда всегда выживает. Он говорит мне — «У нас тишина», Иногда отключаясь под грохот. А после, я натыкаюсь в сети На чье-то: «Нас накрывают». Но больше не ежусь при слове «война». А в баре напротив — хохот. Там отмечают вместе праздник

«Мажоры» и «патриоты». Кричат впереमेжку «Пива!» и «Слава!», Они не желают работать смертью И прочей грязной работы. Но в трубке у папы все тот же грохот, Да голос «Разрывы на десять часов», И «Бэху накрыли, черти!» Мой папа сказал — все наладится, дочка. Страна немного беременна: Свобода и люди рождаются в муках, Но то, и другое — от Бога. Мы просто должны устоять. И точка. Мы все теперь друг за друга. Мой папа работает смертью. Временно. Пока не прогонит смерть от родного порога.

Глеб Бабич, 2016

ЖИТЛО ДЛЯ СЕРЖАНТІВ

Для Збройних Сил України вслід за будівництвом гуртожитків для військовослужбовців контрактників, почали зведення типових будинків для сержантського складу — про це повідомляє Ukrainian Military Pages.

Сучасні чотириповерхові будинки на 54 квартири-студії для сержантів — наступний етап проекту створення житлової інфраструктури для української армії.

Цього року будуватимуть 34 таких будинки для різних військових частин, які пла-

нується ввести в експлуатацію у 2020 році. Вже почалися відповідні торги, а подекуди й будівництво.

Наприклад, на 29 березня призначені торги на замовлення послуг з будівництва будинку для сержантів 16-ї окремої бригади армійської авіації «Броди», де напередодні вже ввели в експлуатацію дві казарми поліпшеного планування. Очікувана вартість робіт 44,6 млн грн, строк завершення до 30 червня 2020 року.

Нагадаємо, що цього року завершується будівництво 184-х гуртожитків для військовослужбовців контрактної служби зведення яких розпочалося минулого року.

Поки наші герої-звитяжці стримують кремлівського агресора та його посіпака, а світ дедалі краще розуміє сутність і мету путінського режиму, обнівши його, немов ареал прайду хижого звіра, червоними «прапорцями» санкцій та обмежень, Україна озброюється. І нам у цій справі, ціна якій – виживання нації та держави, допомагають потужні демократичні держави. Ми не самі, і це надихає. Але історичний аудит цих п'яти років доводить, що воювати за нас ніхто не буде, і успішну економіку, яка дасть поштовх розвитку власного ОПК, окрім українців, на цій землі будувати нікому.

ПОДАРУНКИ, ЯКІ ПРИШВИДШУЮТЬ УПРАВЛІНСЬКИЙ «МЕТАБОЛІЗМ»

Звісно, українська армія вдячно приймає і освоює високотехнологічні розробки й устаткування, які їй передають партнери. Зокрема, нещодавно відбулася передача Києву IT-обладнання від американського уряду. Там закладені достатньо круті рішення, що дозволить цим комплексам стати інформаційним осередком проваджуваної нині у ЗС України сучасної системи військового управління. «Подарунки» розподілятимуть поміж Центром оперативного реагування на інциденти кібернетичної безпеки, Центром оперативного управління та контролю Об'єднаного оперативного штабу і Головним командним центром ЗСУ. Згодиться це обладнання і в процесі створення логістичної й медичної інформсистем, інформатизації ССО, модернізації IT-інфраструктури тощо. Очевидно: це практично підтягує армію до рівня сумісності із НАТО й пришвидшує управлінський «метаболізм» у війську під час розробки і втілення різноманітних рішень. Київ вдячний за «Джавеліни», «Айленди», які прибудуть у наші порти вже влітку та багато інших зразків ОВТ і спецтехніки, поставлені партнерами в межах міжнародної технічної допомоги. Так, найсуттєвіший вклад у нашу безпеку вносять США, які

загалом до військових частин в Україні поставили приблизно 10 тисяч одиниць різних озброєнь, техніки, приладів і обладнання (ПТРК, станції контрбатареїної боротьби, БПЛА, авто «Hummer» різних модифікацій, радіостанції, тепловізійні й нічні прилади, антиснайперські системи).

Суттєвою підмогою в модернізації оборонного сектора стало недавнє відкриття, через ухвалення профільного законопроекту, «шлюзів» для закупки Мінобороны за кордоном необхідних озброєнь та військової техніки. І такою можливістю це відомство обов'язково скористається.

агресії і почалася найбільш інтенсивна реанімація національної оборонки. Благо, не все розікрали, і не всі фахівці порозбігалися й втратили кваліфікацію.

Відомо, що укомплектованість Збройних Сил основними зразками ОВТ наразі становить 85%, а серед підрозділів ООС — 99%. Про це днями сказав начальник Озброєння ЗС України генерал-майор Микола Шевцов. Зрозуміло, що значним чином цей рівень досягнуто за рахунок відновлення боєздатності військової техніки (ремонт і модернізація), що перебувала на зберіганні. А роботи тут було неймовірно багато, оскільки справність згаданого «запасу» не перевищувала показника 40%, а половина зразків потребували серйозного ремонту через фізичне старіння. Як би там не було, а таким чином вдалося повернути у стрій понад 10 тис. зразків зенітних ракетних комплексів, танків, БМП, САУ, протитанкових ракетних комплексів, тощо. А за державним оборонним замовленням у військо вже поставлено понад 4 тис. одиниць основних зразків ОВТ і понад 1 млн. різних приладів та засобів ураження. Це модернізовані літаки й вертольоти, малі броньовані артилерійські катери, бронетанкове озброєння, артилерійські системи, РЛС, захищені засоби зв'язку, за-

РЕАНІМАЦІЯ КРАЇНИ: АБО МИ ОЗБРОЇМОСЯ, АБО НАС ЗНИЩАТЬ

соби РЕБ і безпілотні авіакомплекси, нічні прилади, снайперські й антиснайперські системи. Та багато чого іншого.

І наше, українське озброєння, є ефективним. Зокрема, вітчизняні протитанкові ракетні комплекси. Цьому підтвердження — мало не щоденні відеозвіти із фронту, яких останнім часом помітно побільшало.

МІЛЬЯРДИ — НА МОРСЬКУ ОБОРОНУ

Так от, повернемося до наших традицій. Зокрема ракетних. Припинення дії Договору про ракети середньої та меншої дальності, як наголосив президент Петро Порошенко, призвело до того, що «нашим конструкторським бюро, нашої промисловості тепер не зв'язують руки жодні обмеження дальності польоту ракет». Український лідер вніс до порядку денного питання створення високоточної ракетної зброї підвищеного радіусу дії, здатної вражати цілі далеко в тилу противника. На думку президента, це зміцнить армію і збільшить гарантію безпеки для кожного українця. Наші ракетобудівники мають хорошу практику. Це модернізація РСЗВ «Град» та «Смерч», уже завершилося випробування модернізованих

ЗРК «Куб» і «Тор, на фінішні перебувають і випробування нового ракетного комплексу морського та суходільного призначення. Україна розпочинає серійне виробництво реактивних систем «Верб» і пускової установки для «Вільхи». Причому перші штатні підрозділи, озброєні такими системами, сформують уже у 2019-му.

Чи можна було про таке говорити до 2014-го? Звісно, що ні, бо в тодішнього військового керівництва була величезна проблема з розумінням того, що слід робити, і як реформувати армію. Багато генералів і керівників не знаходили відповідей на низку викличних запитань. Тепер ситуація кардинально інша: Мінобороны має чіткий план розвитку війська до 2020 року. Вже розпочато оборонний огляд. Він зніме зріз поточного стану Збройних Сил, сформує аналітику, яка дасть необхідну картину того, що доцільно зробити після 2020-го і як правильно спланувати подальші реформи на роки вперед. Осучаснення армії триватиме й надалі. Проте треба розуміти: особливо багато часу і ресурсу потрібно на оновлення парку військового озброєння та техніки. Але цей результат уже значно ближчий, аніж кілька років тому.

Особливо важливо Україні вирішувати

питання із нарощенням військово-морських спроможностей. У 2019 році очікується завершення будівництва і прийняття на озброєння двох малих броньованих артилерійських катерів та одного десантно-штурмового катера типу «Кентавр», модернізація фрегата «Гетьман Сагайдачний», завершення спорудження й введення до складу ВМС розвідувального корабля та двох американських катерів типу «Айленд». Імовірно, що відбудуться і закупки нових катерів за кордоном: двох броньованих у Польщі і двох тральщиків — у Данії. А ще — засобів для створення інфраструктури спостереження за надводною обстановкою в Чорному й Азовських морях. Принаймні, Степан Полторак запевнив, що фінансовий ресурс на відновлення і модернізацію Військово-Морських Сил вимірюватиметься мільярдами гривень.

І Україні буде чим порадувати своїх захисників цього року. Мінобороны у грудні отримало додатковий ресурс — 4 млрд гривень на закупівлю нових зразків ОВТ. Залишилося цей ресурс ефективно використати.

Гордій Лучник

Можна, звичайно не озброюватись. Але тоді, звичайно, ви теж колись напишете...

ЗАПИСКИ ПЕРЕСЕЛЕНЦА (продолжение)

Киев напомнил мне о Донецке, довоенном. Все куда-то бегут, кипеш, цепкие глаза, энергичная походка, никакой вальяжности и тотальной расслабухи Запада. Эдакий бодрячок, кто успел — тот и съел. И все пихаются. Это был кайф. Я наконец-то бегала в привычном темпе и радостно пихалась. Меня приютила подруга, с которой мы вместе пережили по телефону сначала киевский Майдан, а потом донецкую войну. Первая неделя ушла на то, чтобы возненавидеть риелторов столицы. Нет, я не обобщаю, моя ненависть выросла на моей личной нерепрезентативной выборке. Но из песни слов не выкинуть. Я до сих пор не вполне понимаю, как можно кормиться с профессии, работая вот так. Впрочем, ну их вовсе, может, этот дикий рынок таки когда-то станет цивилизованным.

Вторая неделя и далее — это был напалм по моей нервной системе.

Потому, что Дебальцево.

Потому, что он — там.

Потому, что нет связи, нет абонента.

Потому, что: «Таня, я не могу сейчас говорить».

Потому, что в интернете адский визгливый хор диванных бойцов, кухонных истеричек и (уж простите) некоторых припезденных волонтеров: «Всех убьют! Командование договорилось с сепаратами! Их слили! Украинская арта бьет по своим!»

И ещё потому, что в телефон мне говорят: «Мы не сдаём квартиру тем, кто с детьми, с животными и донецким».

Уважаемые владельцы квартир под аренду. В Киеве, Львов, Марики. Когда вам позвонят и скажут «у нас донецкая прописка», вы не сразу берите трубку. Спросите, что к чему, это пара минут. Может, с той стороны нормальный человек. Который тоже, как и вы, ждёт кого-то с войны. И у которого вы — последний шанс. Поймите, что у нас нет права на неудачу, когда попробовал, не получилось — и ты вернулся домой. У нас нет этого «домой».

Знаете, вот этот весь традиционный набор «Лишь бы не было войны», «Мирного неба» и «Если смерти, то мгновенной» — оно ж никогда не торкало. Пока войны не было, с небом было всё ок, и смерть была

фуй знает где, в теории, потом. А когда с тобой не могут говорить, потому что там, где есть связь, там бьют снайперы... ХЗ, как это описать, чтобы без соплей и банальностей.... Ты мечешься по квартире, совершенно не умея притормозить хоть как-то вот это всё в голове, оно там своей неконтролируемой жизнью жвёт, накручивая нервы на шипованный кулак.

Так странно... Ты ведь всегда мнил себя любителем суровой правды кишками наружу. А когда попадаете видео с нашими пленными, ты истерично кликаешь крестик, чтоб закрыть это быстрее нахер. Потому что «если смерти, то мгновенной».

А потом вот это: «Мы попытаемся выйти, телефоны выключаем. Включусь, когда выйду».

И ты вообще нихрена не можешь внутри башки остановить его «когда выйду» и своё «если выйдешь». Что дальше, за этим «если»... И как об этом не думать...

В Донецке бывало страшно. Но страх за себя — он деятельный. Запастись водой, купить консервы, кошакам жратву найти, пригнуться, обойти, наугулить глубину могилы, чтобы жмурик не вонял есличё, и тыды. Страх за кого-то — это адиде. Это

пассивное сидение на жопе ровно и бесконечное выжидание хороших новостей. Это сука невыносимо вообще.

И опять бесконечный интернет, а там тишина. Там все, кто в теме, молчат и пытаются выйти. Ну, кроме диванных онолитеков, которые всегда в теме и неиссякаемы в принципе. На сепарские ресурсы лучше вообще не ходить, они там уже в Берлине все, болезные. Бесконечная, сука, бесконечная ночь. А потом звонок. Вышли. Вышли, умнички мои. Выкуси, ебучее сослагательное наклонение! Любый оргазм нервно курит в сторонке по сравнению с вот этим ощущением, когда отпустило. Когда в башке благостная пустота, звенящая нотой До второй октавы.

Клёво! Чтобы понять, как клёво бывает не от еды, секса или денег, нужно, чтобы сначала пришло ниипическое «хуёво» и раздулось больше, чем ты можешь вместить. А потом нашлось жильё, кусочек дома, с большим клептом невозделанной земли. С белками, ёжиками, чёрным котейкой и хозяйским спаниелем в клещах. С условным ремонтом и почти без мебели. Но в десяти минутах от метро, да и вообще. Нам ли быть в печали?!

Таня Адамс

— Здравствуйте, меня зовут Завгородний, и в 2014-м я не голосовал за Порошенко.
Хор голосов: «Здравствуй, Завгородний».
Одинокий голос: «Ты шо, довбойоб?»
— Пойдите, пойдите, не кидайтесь в меня плюшевыми национальными дружинами, я сейчас всё объясню.

ВЪЕБИ ИМ ЕЩЕ РАЗОК

Завгородний

К зиме 2013-го — 2014-го я пришёл настолько политически подкованным (это сарказм), что вообще не знал, кто такой Ляшко. Что считал Юлию Тимошенко нормальным политиком — прозрение, кстати, наступило в момент, когда она вылезла на сцену Майдана и начала рассказывать, что теперь она никого не даст в обиду. Вот тут-то и стало понятно, что барышня вообще дупля не рубит в происходящем. Мне хватило одной этой таблетки, чтобы сделать выводы — жаль, что многим не хватило и сейчас. Но я не об этом.
В 2014-м я также смутно подозревал о существовании Порошенко, и не очень был уверен, кто это. Ну да, зарисовался на бульдозере, окей — но это в принципе почти всё, что я о нём знал к весне.
В выборы в один тур я не верил. Было очевидно, что во втором надо голосовать за Порошенко, потому что он вызывает куда меньшее отвращение, чем Тимошенко, Ляшко и Гриценко.
И была ещё одна вещь, которая для меня была вполне очевидна. Что будет горячо.

Поэтому в первом туре я голосовал за Яроша. Ну просто типа — пусть будет ещё один голос за кандидата, который точно настроен воевать. В бойцовских качествах Порошенко я уверен не был, зато мне было кристально ясно, что человек с такими качествами стране очень пригодился бы.
Мне не нужен был просто «честный», или «новый». Мне нужен был коварный, расчётливый, жестокий, негиббый, непробиваемый боец во главе страны, который не засыт и вмажет русским в ответ, когда будет возможность.
Для меня правда было очевидно, что будет беда. Вещи для переезда нахер с территории потенциального сухопутного коридора к Крыму я начал паковать в феврале, и управился очень быстро — куда быстрее,

чем реальность угрозы дошла до многих жителей Донбасса, например. Я очень нервный.

В первом туре я голосовал за Яроша, потому что он казался мне бойцом. Жаль, что он оказался только бойцом, и никаким политиком.
Я приветствовал назначение Коломойского и Таруты губернаторами, потому что было ясно, что к таким людям нельзя просто войти в кабинет с «калашом» и сказать, что сейчас повесишь триколор на шпиле, прошу организовать аплодисменты.
Жаль, что Тарута оказался ссыкуном, а Коломойский — патриотом исключительно своего кармана.
Очень много разочарований было в 2014-м, да и позже.

Не было только одного разочарования. В Порошенко, за которого я не голосовал. И который мне даже не был особо симпатичен.
Но он оказался бойцом. Злобным, принципиальным, негиббый, коварным, хитрым, даже подлым когда нужно, опасным противником — самым опасным, с кем РФ сталкивалась за... не знаю, за сколько.
Порошенко превзошёл все ожидания, и потом добавил новых робких ожиданий, и их тоже превзошёл. И я не про «АТО за две недели» — если вы не понимаете, почему это не получилось выполнить, то, наверное, пытаться объяснять бесполезно.
Я про сколько-нибудь реальные ожидания. И некоторые нереальные, типа безвиза, в который мало кто верил. И Томоса, в который мало кто верил. И победы над "Газпромом", в которую мало кто верил. И ананасы в армии, в которые... ну, вы поняли принцип.

Я не голосовал за Порошенко в 2014-м, потому что я просто плохо знал, кто это. Сейчас я знаю достаточно хорошо.
31-го марта я проголосую за тебя, Пётр Алексеевич.

Въеби им ещё разок.

НЕХУЙ ШАСТАТЬ ТРАГИЧНЫЕ ХОТЯ НЕ, НИХУЯ, СМЕШНЫЕ ОЧЕНЬ ИСТОРИИ

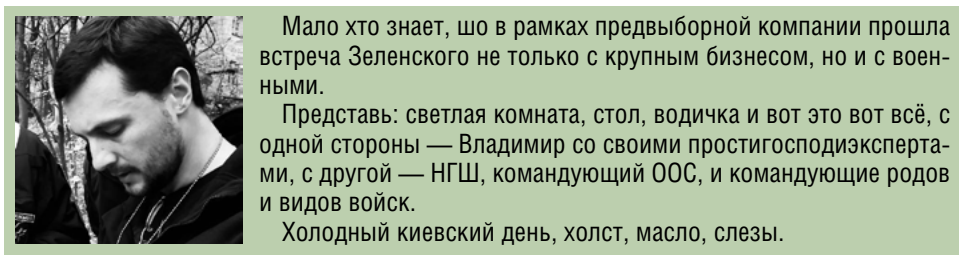
Алексей «Псих» Грушко (Бойко). Таганрог.

Однажды ветром на ту сторону линии разделения занесло номер нашей газеты, и она попала в руки Алексею из Таганрога. Наминая привычную гречку с червячками, он решил почитать за обедом. Это было ошибкой. Ему попала статья о реформе питания в армии. И фотки из столовой. От того и помер. ТУТ ЖЕ. Захлебнулся слюной. И блиндаж затопило, кстати, тоже.

Олег Нередко. Ровеньки.

Не «папа», не «мама», не «баба», не «дай», не «путин» было первым словом Олега. «Абыр, абыр!» — таким возгласом он приветствовал акушера в роддоме. Потом кусаться пробовал.
Читать не умел, газетами только подтирался. Однажды он вздумал использовать так нашу газету, и она его разрезала пополам от жопы до... до жопы на плечах.

Мало кто знает, шо в рамках предвыборной компании прошла встреча Зеленского не только с крупным бизнесом, но и с военными.
Представь: светлая комната, стол, водичка и вот это вот всё, с одной стороны — Владимир со своими простигосподизкспертами, с другой — НГШ, командующий ООС, и командующие родов и видов войск.
Холодный киевский день, холст, масло, слезы.

Муженко: Какая стратегия ведения боевых действий предусматривается вами, если вы станете Верховным Главнокомандующим?

Зе: В принципе правильно. Вот там значит по поводу он сказал смотрите вообще вся эта военная история здесь потому что стратегия для того чтобы. Правда вам кто-то там популистически щаз заявил шо нужно отвоевывать, война, война значит ну и где там э... смотри как только и нас всех устраивает. Нас всех устраивает.

Наев (про себя): Ээээ...

Забродский: Концепция применения ДШВ будет изменяться?

Зе: То есть моё мнение, что ДШВ нужно э... вы правильно совершенно правильно сказали когда это не просто военные, когда мы понимаем чем занимается десантник ничего страшного пусть будет ДШВ.

Наев (про себя): Бля.

Лунев (спокойно): Силы Специальных Операций, созданные для решения сложных и узкоспециализированных задач в условиях гибридной войны...

Зе: Я бы сейчас неплохо я просто очень боюсь такие вещи вообще трогать это как труханул грушу и всё посыпалось, понимаете? Мне кажется если сегодня это ваше ССО по большому счёту, это же то о чём мы говорили там для каких-то задач, ну так а что такое ССО тогда, ССО ну пускай это пусть оно работает, пусть оно хочет быть здесь и эти все люди, что важно они же воюют в Украине вот же самое главное. Поэтому я бы эту сферу и не только эту но очень много особенно всё, что связано с ССО я бы их не мучил и не обращал бы внимания зачем они вообще нужны.

Наев (про себя): Нам пизда.

Муженко (делает новую попытку): Управление войсками в современной войне предполагает...

Зе: Не тот уровень управления э... не то нету то о чём мы говорили э... переходя в то, что бы мы делали в ту часть у вас же много вопросов когда э... просто когда будет у нас легко воевать, когда всё будет он-ла-он-лайн, когда то мы очень хотим сделать электронную войну.

Наев (стонет): ... электронную войну... сцукоооо...

Воронченко: Товариші офіцери, я пішов.

Зе: То есть — поплыл? Ха-ха-ха. Вы ж моряк?

Воронченко: Именно пошел. Плавает... ааа, ладно.

Лунев: Я з вами.

Забродский: А я додивлюся, не кожного дня таке показують...

Наев (встает, решительно): На даний момент ситуація в зоні проведення Операції Об'єднаних Сил...

Зе (перебивает): Вот вы скока раз были в АТО?

Наев: Командую ООС с весны две тысячи восем...

Зе: О! Значит тока один раз были! А я много раз был в АТО, так что что мне тут рассказываете?

Наев: Та в принципе — уже ничего. Виктор Николаич... Николаич! А подождите, я с вами, тре одне питання обсудить, по Стугнам, ну я вам вчера звонил. А на это — жаль время терять...

Мартин Брест

«Вот там человек по поводу... он сказал: смотри, вообще вся IT-история здесь — потому, что ФОПы.

И потому, что шесть процентов.»

— Владимир Зеленский,
мыслитель и кандидат в президенты

Наша газета не только поддерживает боевой дух в нашей армии, но и напрочь выбивает дух из единиц противника. (Ладно, пока что нет, но мы работаем над этим.) Новые четыре жертвы нашей газеты, погибшие причудливыми способами. (Ладно, пока нет, но мы работаем над этим.) (Но жертвы настоящие.)

Сергей Довбня. Пантелеймоновка.

Маленький мальчик на поле играл. Номер газеты «Лента за лентой» к нему в руки попал. В общем, он прочитал один выпуск. Потом второй. Потом втянулся. Начал читать периодику. Выписывал «Мурзилку». Потом стихи поэтов серебряного века. Потом вообще Достоевского по вене пустил.
А потом суицид. Оно и неудивительно, Достоевский — он немного депрессивный.

Денис Ребриков. Хз, откуда.

Денис Ребриков не хотел копать окопы, траншеи, блиндажи, вообще ничего не хотел копать, включая яму под сортир. И земля украинская покарала его за такую нелюбовь к копанью.
Погиб во время бомбардировки передней линии противника тиражом газеты «Лента за лентой». А что вы думали — пачка 200 экземпляров в голову прилетает...

У 2014 році військовою технікою був... автобус, взятий до армії по мобілізації, або наданий якоюсь облрадою. А ще технікою був подарований волонтерами джип, з бронешитами, навішаними на двері — сам бачив. А ще — технікою був такий самий джип, але посиленний «бронєю», звареною волонтерами з кутків та листової сталі. У 14-му я навіть брав участь у збиранні таких «броньовиків». Штатної техніки було мало, переважно ще радянського виробництва, вона ламалася, і були постійні проблеми з запчастинами. Вже якось забулося, що колеса для БТР і двигуни для вантажівок тоді в частини привозили волонтери.

20 березня під Старокостянтиновим відбулося водночас кілька подій. Відбулися випробування закупленого для ЗСУ безпілотної літальної комплексу «Bayraktar TB2» (виробництво — Туреччина). Ще — ЗСУ передали понад 420 одиниць бойової техніки: танки Т-64БВ, броневомобілі «Козак», бронетранспортери БТР-3ДА, вантажівки МАЗ, вертольоти Мі-8МТ, винищувач МіГ-29МУ1, ЗРК «Оса» і багато іншого. Кількість техніки вражала.

Передача техніки не даремно була обставлена так урочисто. Певною мірою ця подія — ілюстрація того, як змінилися можливості держави за період президентства

Петра Порошенка. Не знаю, чи реально було таку кількість техніки на одному полі у 2014 році бодай зібрати? Зараз це майже пересічна подія.

А похвалитися Україна має чим. Наприклад, бронетанкової техніки (танків, БМП, БТР, БРДМ) у 2014 році за оборонним замовленням було закуплено аж 21 одиниця. У 2018 р. — 101. Разом за 5 років — 252 одиниці. Ще 1950 одиниць було відновлено. Схожа ситуація по літаках та вертольотах. У 2014 році їх разом закуплено аж 8 одиниць. У 2018 — 30. Разом за 5 років — 94 одиниці. Ще 125 літаків і 65 вертольотів були відновлені. Вічний головний біль армії — автотранспорт, на його нестачу скаржаться і військові, і волонтери, і... самі керівники армії. ЗСУ наразі потрібно 4000 самих лише вантажівок. У 2014 р. було закуплено автотехніки... 48 одиниць. У 2018 р — 685. Разом за 5 років — 1764 одиниці, і ще відновлено 1295 одиниць автомобільної техніки та 596 одиниць техніки паливно-мастильних матеріалів (заправників, наприклад). Про збудовані і відновлені об'єкти інфраструктури (1071 об'єкт) навіть незручно згадувати. Повернуті Збройним силам об'єкти, які були передані комерційним структурам за хитрими схемами в часи міністра оборони Анатолія Гриценка та інших, до цього пе-

реліку не входять.

Окрема позиція — безпілотні літальні апарати. Насмілюся нагадати, що у 2014 році на озброєнні ЗСУ їх не було як явища. Армія їх швидко отримала — стараннями у першу чергу волонтерів. БПЛА виробляли волонтерська група «АрміяСОС», підприємства «DeViPo», «Атлон», тощо. Не складно зрозуміти, що у 2014 році БПЛА у ЗСУ не закуповували взагалі. У 2018 ситуація стала геть іншою, були закуплені 75 комплексів (всього за 5 років — 110), в тому числі українського виробництва: «Лелека», «Фурія», «PD», тощо. 20 березня серед іншого, збройним силам були передані тактичні безпілотні летальні комплекси «Sparrow» виробництва одеської фірми «Spaitech».

І, звісно, турецькі «Bayraktar TB2» — повноцінний ударний безпілотної, здатний знаходитися в повітрі до 24 годин, на висоті 6 кілометрів. Власне, з спостереження за випробуванням безпілотної «Bayraktar» почав свій візит президент Петро Поро-

шенко. Ще до прильоту президента апарат був піднятий в повітря біля Старокостянтинова і направився до розташування цілі — під Житомир. На момент прибуття президента апарат знайшов ціль, «захопив» її і відстежував з неба, чекаючи подальших команд. По команді з землі відбувся запуск ракети — ціль була уражена. Повернувся

«Bayraktar» як раз тоді, коли була завершена церемонія передачі бойової техніки в частини. Про успішне завершення випробувань президент Порошенко згадав у своїй промові.

Про церемонію передачі бойової техніки довго просторікувати не буду. Техніку передали. Президент пройшов уздовж рядів техніки, потиснув руки солдатам, поговорив з ними. Розповів краще про те, що вразило.

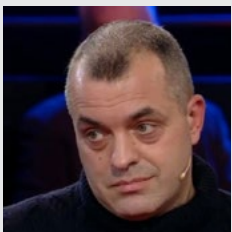
Перше — ще до початку церемонії перед ланками солдат вийшов сивий генерал і сказав: «Перед прибуттям керівництва я скомандую «Ставай». Зараз — усі на перекур». Бійці розійшлися. Смикнуло всередині. Згадав розповіді родичів про те, як в часи незабутнього СРСР їх тримали на плаці безвилазно багато годин, аби зустріти... навіть не керівництво країни, а такого от генерала. Нічого не міняється, кажете?

Друге — вручення відзнак Героя України підполковникові Івану Віннику (30 бригада) і родичам героїчно загиблого старшого сержанта Андрія Конопльова (128-а бригада).

Вразило, як маленький син старшого сержанта Конопльова гукнув «Слава Україні!». «Героям слава!» — дружно відповіли військовики, трохи обалдівши.

Передаємо нову техніку. Виховуємо патріотів. Будуємо нову Україну.

Дмитро «Калинчук» Вовнянко

Юрій Бирюков

А вообще, дожили. Вот просто сам по себе факт, что 400+ единиц техники передаются в войска, не вызывает никакого особого восторга. Передали, ок. И три месяца назад в Озерном — тоже больше 400 единиц. Передали, ок.

За эти пять лет — 22 000 единиц, в общей сложности.

Двадцать. Две. Тысячи. Передали? Ок.

Ну, ладно. Значит, про изюминку, значит — про Bayraktar. Сухими фактами, в рамках разрешенного.

Птичка взлетела в 8 утра 20 марта с аэродрома в Староконстантинове и пошла в сторону Житомира на высоте 4 километров. На экранах менялись цифры, операторы баловались сменой ракурса камер наблюдения.

Где-то по пути птичка летела вдоль железнодорожной линии, и можно было посмотреть на силуэты людей в вагонах электрички. Какой-то сюр...

А потом — да, потом захват цели, час в воздухе по кругу, ожидание приказа на уничтожение, бум! Война XXI века, когда операторы в 110 километрах от цели и пьют кофе.

Потом была передача техники, которая в обществе уже не вызывает воодушевления, да?

Пааадумаешь, в армию начали серийно поступать бронемашины «Козак-2». И теперь 13-й батальон 95-й бригады уже укомплектован. Пааадумаешь, еще рота танков Т-64БВ. Пааадумаешь, еще батарея 2С1. И так далее, по списку, все 400+ единиц.

Повседневная работа по восстановлению армии. Которая теперь еще и умеет наносить удары с воздуха. Попивая кофе в кунге.

Лет эдак двадцать семь назад (почти) я ехал домой на дембель. Из Германии поездом до Бреста. Потом на Киев, и уже оттуда было рукой подать до родного дома. На дне большой клетчатой сумки лежала военная форма. Выгоревшая на солнце «афганка». Помимо блестящей значками парадки нам разрешили взять с собой ещё один комплект формы. Все брали афганку. На то время это было очень модно. Хотя в моей гражданской жизни ей было одно применение — бегать на рыбалку.

Чуть позже появилась камуфлированная расцветка — дубок. И я очень жалел, что нам такую не выдали. Ведь уровень тактичности сразу же поднимался до небес. Пусть и на рыбалке, но всё же. Парни со двора, те, кто уже позже служили в украинской армии, хвастались берцами на шнурках и теплыми бушлатами. Эээхххх... А мы в кирзовых сапогах гоняли и убогие зеленые телогрейки таскали. Шинели, то на выход.

А потом вдруг всё остановилось. Будто забыли про украинскую армию. Через пять лет тот же «дубок» и те же кирзовые берцы. И через десять лет то же самое. И через пятнадцать, и даже через двадцать. Ничего. Совсем. Никаких изменений. Советская армия, только под другими флагами.

Я не знаю, куда девались тогда военные бюджеты. Но за долбаных двадцать три года было сделано одно большое НИЧЕГО! Да, честные полковники с наградными пистолетами сейчас могут долго рассказывать про формирование чего-то там оперативно-тактического. Рисовать графики и трясти таблицами, но...

Срочную службу я тащил начальником коротковолновой радиостанции Р140-0,5. Зеленая будка — кунг на базе ГАЗ-66. Генератор, который вечно капризничает и тахтит так, что слышно в соседнем городе. Антенны, мачты, диполя и фидеры. Как вы думаете, друзья, какую радиостанцию я увидел в октябре 2014 года, когда перешёл в батальон? Правильно, точно такую же Р140-0,5. Привет из совковой юности. И две КШМ (командно-штабные машины) Р-142 из той же юности. Ах да, девятнадцать тяжелых ящиков с радиостанциями Р-159. Железные

ранцы, за плечами таскать. И аккумуляторы к ним щелочные. Щелочь для их зарядки выдали дополнительно...

Мужчины поняли, о чем я, а вот женщинам поясню. За двадцать три... ДВАДЦАТЬ ТРИ, мать их, года, НИЧЕГО не изменилось. С россиянами начала воевать фактически обнуленная армия. Призрак из советского прошлого.

В железных касках. Без бронешитов. Без тепловизоров. Без таких нужных беспилотников. Без современных противотанковых комплексов. Без контрбатарейных радаров! БЕЗ НИХРЕНА!

Напомню... ДВАДЦАТЬ! ТРИ! ГОДА!

Сегодня, спустя пять лет с начала войны (всего-то пять лет. Простите за тавтологию, но это почти в пять раз меньше, чем двадцать три) та клята злочынна влада, что отобрала у людей последние полвареника (другую половину они съели сами), передала в войска очередную партию новой и восстановленной боевой техники. И главное: армия получила первые ударные БПЛА. Одни из лучших в мире. (Наши разведывательные беспилотники получили раньше). Такого рода летательные аппараты — это уже другой уровень. Огромный шаг вперед.

• Американские контрбатарейные радары (только тот, кто был на войне, знает, насколько нужны такие комплексы);

• Джавелины, Стугны и Корсары;

• Дозоры, Варты, Бтр-3 и Бтр-4;

• Самолеты и вертолеты;

• Ракетные комплексы Оляха;

• Противокорабельные ракеты Нептун;

• БМП, танки, хуянки...

Я даже не знаю, сколько всего получила армия за эти пять лет. Про форму, обувь, шлемы, бронешиты, трусы, носки и сухпайки я уже молчу.

А теперь сравните. Одно большое НИХРЕНА за двадцать три года от тех, кто сейчас так красиво рассказывает с экрана телевизоров про космические корабли в Большом театре. И за несчастные пять лет — восстановленная с нуля армия. Вооруженная. Одета и обутая. Еще много чего требующая, но считанные годы назад у неё не было ничего. Кроме железных касок и невидимых бронешитов.

Вот и всё. Выводы делайте сами.

Алексей Петров

СМАКОЛИКІВ НІХТО НЕ ВІДМІНЯВ

Звісно, згуц з банки — це звично, але ж бува так, що тре щось особливе, ну там, на ДН, наприклад. Чи просто побалуватися... То ж виходимо з того, що пекти нам ніде, і з тих продуктів, що завалялися на ВОПі.

Перші — зовсім прості, майже без вогню, з залишків, те, що зазвичай готували в горах.

Рецептів трохи, їх можна як заведено комбінувати, а інгредієнти одні й ті ж: печиво/сухарі/пряники (чи те, що від них залишилося), хлібні крихти, згущене молоко (як правило, варене), будь-які сухофрукти і горіхи, іноді — вершкове/рослинне масло, сухе молоко і цукор.

«Вихідний»

Рослинну олію просмажити на сковорідці (1-2 ст. л.). Висипати туди розмолоті до крихт печиво/сухарі/пряники. Перемішати. Трохи підсмажити, зняти з вогню, дати постояти, щоб охоллоло. Коли буде вже негаряче, всипати подрібнені горіхи/сухофрукти. Якщо вдасться знайти шоколадку — поламати і накришити туди ж.

Якщо під рукою немає вареного згущеного молока, в іншому посуді сухе молоко розвести з цукром до консистенції густої маси, яка не розтікається. Якщо знайдеться какао, вершкове масло або ванілін — додати туди ж. Перемішати, додати сухарну суміш, знову перемішати до однорідної маси. Потім розрівняти її в тій же сковорідці, спресувати, перевернути — і викласти торт на чисту тарілку. Прикрашати усім, що є під рукою: ягоди, шоколад і тому подібне, щоб він був красивий, як весільна сукня на нареченій свіже почищений АКМ.

«Залишки солодкі»

Крихти і уламки борошняних виробів збираються в окрему тару упродовж усієї ротації. Оповідити усіх, щоб здавали «бракovanі» солодощі особисто вам, або самі складали в певне місце. Коли набереться досить багато, починаємо «пекти».

У чистий целофановий пакет висипати усе наявне кришиво, а також сухе молоко або сухі вершки. Перемішати. Додати згущене молоко і перемішати дуже ретельно, щоб вийшла однорідна нерідка маса. Горіхи, сухофрукти, шоколад можна вбити туди ж, можна залишити для краси — як заведено. Отриману масу перекласти в глибоку тарілку, миску, каструльку або сковорідку. Розрівняти, спресувати, прикрасити, дати трохи постояти — і пригощання готове.

«Похідний»

Тісто: 4-5 кухлів кришива плюс банка вареного згущеного молока. Перемішати, трохи посолити, знову перемішати. Крем: цукор/пудру змішати з сухим молоком, водою, вершковим маслом/маргарином. З тіста зробити коржик, згори посипати подрібненою халвою або шербетом, викласти крем, а на нього — родзинки, курагу або чорнослив (їх можна заздалегідь розпарити або розмочити).

«Печиво»

На той випадок, якщо привезли багато широких пласких печивок, а ви потім втомилися їх їсти, можна приготувати тортик, що складається з декількох шарів печива і вареного згущеного молока, що чергуються. Верх прикрашається тією ж варенкою і всім, що підкаже фантазія і вміст продуктових запасів. Головне, їсти не відразу — торт повинен деякий час постояти, щоб печиво як слід просочилося згущеним молоком.

Ідемо далі, ускладнюємо завдання!

Якщо не дуже страшно дотикатися до борошна. Переходимо до фруктових пирогів. Я напишу про свіжі яблука, але можна будь-яку фрукту, і навіть з компоту, якщо компот волонтерський з великими дружними шматками фруктів. Тож почнемо.

На 8 порцій: Курячі яйця — 3, цукор — 5 ст.л., пшеничне борошно — 13ст.л., яблука — 4, сода харчова — дрібка на кінчику ножа, оцет, кориця, ваніль за смаком.

Яблучка середні, не сильно великі, але якщо подобається, щоб більше яблук, то дивіться самі, яйця так само середні, якщо дрібні, то борошна треба менше, поступово додавайте і стежте! І якщо яблучка кислі, то можна і в них додати цукор, на ваш смак (горіхи/сухофрукти/шоколад і так далі можете так само додати, зі всім дуже смачно). Змішуємо яйця і цукор, можна міксером, можна виделкою, не обов'язково збивати в піну. Додаємо борошно, по частинах, і тісто у нас виходить густіше, ніж на млинчики. Додаємо і добре перемішуємо соду, гашену оцтом, ванілін, корицю. Якщо хочеться шоколадної шарлотки, то так само додаємо і какао, але в цьому випадку треба трохи менше класти муки, щоб тісто не було надто густим.

Очищаємо від шкірки і насіння яблучка і ріжемо їх на шматочки, щоб не були сильно великі. Тісто і яблучка змішуємо і викладаємо на сковорідку, заздалегідь змастивши її вершковим маслом (борти теж). Так само я посипаю тонким шаром борошна, не пригорало ніколи!

На ДУЖЕ слабкому вогні «випікаємо» наш пиріг 20-30 хв. під кришкою! Але все залежить від кількості інгредієнтів (може більше узяти, або сковорідка маленького діаметру, і вийшов високий пиріг), так що стежте, у когось і година може бути, просто перевіряється зубочисткою або сірником. У кінці можна посипати цукровою пудрою, полити шоколадом і так далі. Смачного!

Ну і для майстрів ускладнюємо!

Дуже смачний і ніжний десерт із смаком морозива «Пломбір». Готується швидко і просто без випічки, на сковороді.

Інгредієнти на пательню 20 см:

Пісочна крихта: 250 г борошна, 70 г цукру, 130-150 г вершкового масла;
Крем: 500 г сметани, 2 яйця, 150 г цукру, 1 пакет ванільного цукру (8 г), 2 ст.л. крохмалю, 50 г вершкового масла.

Борошно змішуємо з цукром, додаємо натерте масло і ретельно переминаємо у однорідну крихту. Викладаємо на пательню і, перемішуючи, підсмажуємо до золотавості. Робимо крем — розмішуємо яйця, цукор та крохмаль, додаємо сметану і варимо, постійно помішуючи, на маленькому вогні до запусіння 5-7 хв. Наприкінці можна додати трішки вершкового масла і перемішати.

Щоб зібрати торт, беремо розрізаний целофановий пакет (а краще на Новій Пошті попросити пакувальної плівки), викладаємо ним каструлю. Насипаємо тоненький шар крихти, далі шар крему, і так поки не скінчаться інгредієнти. Верхній шар — кремовий. Крем викладаємо гарячим. Зверху посипаємо подрібненим шоколадом і відправляємо на холод годин на 8. Дістаємо, вивільняємо від целофану — і 4 зірки Мішлен на вашому столі!

Далі буде...

Олег Риженко

Якщо хтось хоче мати зв'язок з нашим правним шеф-кухарем, то маєте змогу писати або в месенджер фейсбуку facebook.com/oleg.ryzhenko, або на електронну адресу ryzhenko@ukr.net. І нехай вам завжди буде смачно.

НОВИНИ АРМІЇ ВІД УКРАЇНСЬКОГО МІЛІТАРНОГО ПОРТАЛУ

США БЕРУТЬ НА ЛІКУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ. Уряд США виділить близько 5 млн доларів та прийме на лікування десятиох важкопоранених українських військовослужбовців.

* * *

ПОБЛИЗУ АВДІЇВКИ ЗБИЛИ ВОРОЖИЙ БПЛА. Підрозділи ООС знешкодили ворожий безпілотною на Авдіївському напрямку. Його збили і передали фахівцям для ідентифікації типу. Безпілотний літальний апарат здійснював політ над позиціями українських воїнів.

* * *

СИЛИ ООС ПРОВЕЛИ ТРЕНУВАННЯ ІЗ ЗАЛУЧЕННЯМ ТОЧОК-У. Підрозділи зі складу 19 окремої ракетної бригади провели навчання в зоні проведення Операції об'єднаних сил. Як свідчить відео, оприлюднене на сторінці прес-центру ООС було виконано висунення на позиції та розгортання на місцевості. У маневрах взяли участь 4 пускові установки "Точка-У".

Як повідомляє прес-центр ООС, "відповідно до Мінських домовленостей, яких Україна послідовно дотримується, таке озброєння, як тактичні ракетні комплекси "Точка У", знаходяться у районах відведення на великій відстані від лінії зіткнення. Це й не дивно, адже дальність ведення вогню такого ракетного комплексу складає 120 кілометрів.

* * *

ПРИКОРДОННА СЛУЖБА КУПУЄ 20 БЕЗПІЛОТНИХ АВІАЦІЙНИХ КОМПЛЕКСІВ. Державна прикордонна служба уклала три угоди з ТОВ «Квадрокоптер» про закупівлю безпілотників на загальну суму 36,00 млн грн. Відповідні угоди були підписані 25-26 лютого за результатами тендерів у системі «Прозорро».

Безпілотники закуповують за проектом «Візуальний контроль за функціонуванням пунктів пропуску» Програми транскордонного співробітництва Польща-Білорусь-Україна 2014-2020 для виявлення спроб уникнути прикордонного контролю та перетину державного кордону всупереч правилам, нелегальної міграції та контрабанди товарів.

* * *

10 ОГШБР ЗНИЩИЛА 5 ОДИНИЦЬ ВОРОЖОЇ ТЕХНІКИ КЕРОВАНИМИ РАКЕТАМИ. Із початку нинішнього року 10-ою гірсько-штурмовою бригадою на Донбасі за допомогою українського протитанкового ракетного комплексу "Стугна" знищено п'ять одиниць озброєння і військової техніки ворога. Про це заявив Президент Петро Порошенко під час виступу на засіданні ради регіонального розвитку Івано-Франківської області. Він підкреслив, що завжди це був вогонь у відповідь, але вогонь "результативний".

* * *

КАНАДА ПЕРЕДАЛА ПІДРОЗДІЛАМ ВСП ТРАНСПОРТ НА 1,2 МЛН ДОЛ. Канада передала підрозділам військової служби правопорядку Збройних сил України (військова поліція) 56 автомобілів загальною вартістю 1,2 млн дол.

За словами посла, "Це набагато більше ніж передача автомобілів вартістю \$1.2 млн. Це завершення комплексної дворічної програми повного перезапуску навчальної системи Військової Служби Правопорядку."

КАНАДА ПРОДОВЖИТЬ ТРЕНУВАТИ ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ. Канада може оголосити в понеділок про продовження місії військових інструкторів у складі 200 осіб в Україні. Як очікується, таку інформацію оприлюднять міністр закордонних справ Канади Христия Фріланд та міністр оборони Харджит Сінгх Сейджан на прес-конференції в понеділок.

Відзначається, що канадські інструктори, які вперше прибули до України в 2015 році, мають покинути країну наприкінці березня. Але політичні та військові джерела ясно дали зрозуміти, що солдати будуть залишатися довше, враховуючи напруженість у відносинах між Україною і РФ.

* * *

У КАРПАТАХ ДЕСАНТНИКИ ТЕСТУЮТЬ НОВИЙ КОМПЛЕКТ ОДЯГУ ЗСУ. У Карпатах проходить випробування нового костюма військовослужбовця. Експериментальну носку у гірській місцевості виконують десантники з 95 ОДШБр. Як повідомляє Головне управління розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗСУ, костюми перевіряють піддаючи впливу снігу, вологи, вітру та холоду. В тому числі і вночі, коли температура суттєво знижується.

Костюм складається з куртки і штанів. Він виготовлений з двох типів комбінованих тканин. Перша представляє собою нейлонову (поліамідну) тканину, на яку нанесено маскувальний малюнок, водо- й оливовідштовхувальну обробку. Другим шаром нанесено комбіновану мембрану на основі ePTFE та PU (основний шар – ePTFE). У свою чергу друга комбінована тканина має додатковий армуючий шар з внутрішньої сторони з трикотажної сітки.

Поєднання цих типів тканин дозволяє:

- зменшити вагу на 30% порівняно із сумісними тканинами;
- підняти зносостійкість на 50%;
- відпрацювати безпрецедентну водотривкість, яка перевищує планові тканини у понад 50 разів;
- забезпечити тотальну повітронепроникність;
- пропускати повітря для "дихання" комплексу (виводить вологу через мільйони мікроскопічних пор та вентилюється за рахунок облягання фігури користувача, конструкції виробу та активності руху).

* * *

КАНАДА НАДАЄ УКРАЇНІ ПОНАД 100 МЛН ДОЛАРІВ ВІЙСЬКОВОЇ ДОПОМОГИ. Упродовж наступних трьох років Канада виділить \$105.6 млн на тренування українських військових та іншу оборонну допомогу. У документі уточнюється, що ці кошти будуть використані не лише на забезпечення тренування українських військових, але й на втілення стратегічних цілей реформування оборонного сектора України.

* * *

SB-1 DEFIANT ЗДІЙСНИВ ПЕРШИЙ ПОЛІТ. Перспективний літальний апарат Sikorsky-Boeing SB-1 DEFIANT™ здійснив перший політ. Про це повідомляє Defense News. Політ відбувся 21 березня у штаті Флорида в США. Він пробув у небі близько 30 хвилин.

Розробка перспективного літального апарату здійснюється в рамках програми Future Attack Reconnaissance Aircraft (FARA) спільно компаніями Sikorsky (дочірня фірма Lockheed Martin) та Boeing.

ЄВРОПЕЙСЬКА РАКЕТА З УКРАЇНСЬКИМ ДВИГУНОМ ВИВЕЛА НА ОРБІТУ СУПУТНИК. 22 березня 2019 року о 3 годині 50 хвилин за київським часом (21 березня о 22 годині 50 хвилин за місцевим часом) з космодрому Куру у Французькій Гвіані відбувся успішний пуск ракети-носія легкого класу Vega з італійським супутником дистанційного зондування Землі PRISMA.

Ракету-носіє Vega розробило Європейське космічне агентство (ESA) разом з Італійським космічним агентством (ASI) для доставляння на низьку навколоземну орбіту вантажів масою від 300 до 1500 кілограмів (залежно від параметрів орбіти).

Для верхнього (четвертого) ступеня цієї ракети конструкторське бюро «Південне» розробило, а Південмаш виготовив маршовий двигун РД-843.

Успішному запуску космічного апарата сприяла у тому числі і надійна робота українського двигуна РД-843, який згідно із програмою польоту спрацював три рази.

* * *

ПОВІТРЯНІ СИЛИ ЗС УКРАЇНИ ОТРИМАЛИ ВІДНОВЛЕНИЙ АН-26Ш. ДП “ЗАВОД 410 ЦА” завершив ремонт військово-транспортного літака Ан-26Ш Повітряних Сил Збройних Сил України, дообладнаного в штурманський варіант. На повітряному судні виконано капітальний ремонт, проведено модернізацію. Літак Ан-26Ш призначений для підготовки штурманів. Борт обладнаний робочими місцями для курсантів в салоні.

* * *

ДЕСАНТНО-ШТУРМОВІ ВІЙСЬКА ОТРИМАЛИ 33 БМ “КОЗАК-2”. Невідомо поки що, чи весь комплект отримає одна військова частина ДШВ.

* * *

У ВІЙСЬКОВІЙ АКАДЕМІЇ В ОДЕСІ ВІДКРИТО СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС. В Одесі у Військовій академії відкрито фізкультурно-оздоровчий комплекс.

У триповерховій будівлі, яка раніше знаходилася в аварійному стані, було проведено капітальний ремонт: відновлені комунікації, перекрито дах, встановлені металопластикові вікна, придбана сучасна сантехніка і меблі для душових і роздягалень.

В комплексі створено декілька спеціалізованих приміщень. На першому поверсі — зал для ігрових видів спорту: міні-футболу, гандболу, баскетболу, а також проведення змагань з боксу і боротьби. На другому і третьому поверхах — атлетичний зал і приміщення для занять крос-фітом. Всі вони обладнані сучасними тренажерами та інвентарем.

За словами начальника кафедри фізичної підготовки академії полковника Ігоря Овчарука, в спортивно-оздоровчому комплексі одночасно зможуть займатися до ста двадцяти чоловік.

ГАЗ-66

Шишига — це сама серйозна зброя, я вам доповідаю.

Бо у шешаріка є три агрегатних состоянія. То він «щас заведеться». То він «тока шо ж работав!» А іногда: «він-то на нас числиться, але згорів ще в чотирнадцятому під Попасной...» Краще всього про цей шедевр автопрома середини вісімнадцятого віка кажуть воділи. Бо коли шешарік доїхав з пункту «Пе» в пункт «Же», то всі ваєнні говорять «треба було в магазин заєхать!» І тіко воділа говорить «ніхєра себе, доїхали...» Щоб кудись поїхати на шишиге, треба звести докупі три переменних. Це воділа, путівка і іскра у моторі.

Шишига складається з кабіни, кузова та рапорта на гєсеем. Причом без кабіни та кузова вона іхати може, а от без гєсеема — чота ніяк. А ще шешарік — це основний істочнік бензіна для волонтьорского генератора.

БМП-2

Бєха-двойка — це красива зброя, я вам доповідаю.

Бо нема нічого красивше, чем летяща по полю бєха-двойка. Нє, єсть. Двє бєхі. А може й три. Бєха — це «цьомочка», «моядевичка» і «сукаблядьчоговононе-заводиться». Вокруг бєхі-двойки є багато народных примєт. Напрімер «коли бєха опустила пушку — звалює з броні, бо зара почнється», чи «страшно не коли на бєхе єдєш, а коли забуду взятє сєдушку». Або «Не любі мене й не муч, я з колхоза «Красний Луч»...» Нє. Про колхоз — то не про бєху.

Щоб стрєльнуть з бєхі, треба мати жєлєзнє пальці, бо лєнти вручну заряджєть трє, робочий пріцєл та квадрокоптер. Квадрокоптер — шоб посмотрєть, чи правда звєрху вистрєл 2А42 похож на блєстєр із «Звьєздних Войн»?

Правда.

Бєха складається з мєхєна, наводчїка, кабєема, потерєной маскєтєі, броніровєной тєлєжкї з пушкєю та брєвна на кормє. Прічом всєх інтерєсуєт, нафїга трєба кабєєм та брєвно. Доповїдаєм: брєвно не раз рєальнє

ЗАНІМАТЕЛЬНОЄ ЗБРОЄВЕДЕННЯ

з Мартіном Брєстом

допомагало, а командир бойової машини потрібен для додержання вимог Статуту та інших керівних документів.

БМП-1

«Копєйка» — це дуже єротична зброя, я вам доповідаю.

Тільки у БМП-1 ти понімаєш всю глєбїну глєбїн і висоту висот совєцького кораблєстроєнія. Кораблєстроєнія, бо по задумкє креатівной групи цього проєкта «копєйка» може плавєть. Може, буває. Тому стандартна забєва у брїгадных учєніях на Ширланє — це витянуть БМП-1, яка гордо піднімає флєг з весєлим роджєром і завивєє пісню, і водночас тєне на перєправі.

Щоб работєть з «копєйкї», трє учїтївать, шо в пушку 2А28 «НГШ» нє лїзуть вистрєли от СПГ, і наоборєт. А жалко. А ще — помнїть, шо в нєй єсть пієсєт лїтров дєфіцитного солєара, які нєвозможнє ізрасходовать, хєр його зна чо її так зробили.

«Копєйка» складається з бронєкорпуса, двєрок ззаді, расчїтєних на посїпєк, рєбрїсторє і двїгла з трубками. І жєсткой сцєпкї, сташєной на ПТОР-є. Сама расхожа фразє, що звучїть утрєм з БМП-1, це «чувєш, єтє... карєчє трубка лопнулє, тєсол вїтїк, машина нє бєєготєва...»

Алє. Кращє нєробєча копєйкє, чем вопшє нічєго. А коли вона робєча... то є сїмдєсєт трї мїлїмєтра сурєвой вєєнной єротїкї. В діамєтрї, а ти шо подумєла?

T-64

Тєнк — це особїста збрєя, я вам доповідаю.

Бо кожєн тєнк має свїй стїль, харєктєр та мантру для запуска двїгуна, яку знає тільки мєхвод о-со-бїс-то. Тому мєхвод счїтєє, шо він — єдїнїй нєобхїднїй члєн єкїпажа, а остальнї так, пасажирї поназєлазїлї і ка-таютьєя.

В своєю очєрєдє наводчїк счїтєє, шо голєвне в тєнкє — це пушка, а всє, що нїжчє — то самєдвїжущєєя тєлєжкє, шо жєрє солєар, як дємбєль мамїн борщ. І тільки командир знає, що тєнк — це сама крута на свїті вєщє, і мєчтєє пострїлєть з тєнкєвой гармєтї очєрєдєями.

Щоб стрєльнуть з тєнка, трєба спєчатку намутїть солєар, разбудїть єкїпєж, потїм звєлїть нєчєю от ОБСЄ, расхєрєчїть сєпарськїй опєрнїк, а ранком морозїтьєя від оцїх нєвнєятнїх обсєшнїкїв на дорогїх бїлїх машинєх.

Тєнк складається з тєлєжкї, потужнїй гармєтї та актїв списєнєня тєсолу, маслє та пєлїва.

Нї.

Тєнк складається з трїдцєтї вєсьмї тєн Божєго Гнїву.

ТРАНШЕЯ

Траншєя — це довга і мучїтєльна збрєя, я вам доповідаю.

Бо траншєя — то довгїй путь. Самє про траншєю говорїть ротнїй, коли прїходїш до нього просїтїєя в отпуск. Тому довжїна траншєї всєгда вїщїтєутьєя по формулє «шїрїна плєус глєбїна помножїть на рапорт та роздїлїть на корїнь довбанєй акацїї». А ще траншєя — це тє, що по тєлєку вжє п'єтїй год вєїнї називєють «окоп». Хєр його зна, почєму. Траншєя бува крїва та нєправїльна, алє якє б вона нє була, це луччє, чем «я нє копаю, нє для того я пішов нєньку защїцєтьє...»

Щоб вїкопєть траншєю, трєба трї нормєльных вєєннїх чї єдїн пїхотїнєць, багєто вїльного часу та лопєта. А ще — спєцїальнє обучєнїй офїцєр-пєрєвїряющїй зї штабу ООС, щоб їмєть мєзгї взводнєму за нєправїльну форму траншєї.

Траншєя складається з травї, плєдучєй дєнбєськєй зємлї, накїдєних бїчкїв та задумє командирє ВОП-у «копєєм атєюдє — і до отпускє».

ХВИЛИНКА ДУХОВНОСТІ

*протоієрей
Олександр Дєдїухїн,
Православна
Цєрквє Українї*

З благословїння блєжєннїшого мїтрополїта Єпїфанїя, щоднєя чїтєємє цю молїтву про справєдлївї вїборї Главї Українськєй дєржавї, за мїр та єднїсть в Українї.

В нашєму храмі з понєдїлка до п'єтнїцї під час молєбнєю прєд чудотворнєю мїротчївою іконєю Богородїцї «Всїх Скорботнїх Рєдїсть» о 17.30. У суботу та нєдїлю по заамвоннїй молїтвї на лїтургїї.

«Владїко Многємїлєстївїй Господї Ісусє Хрїстє, Божє наш! Дєкуємє Тобї за числєннє мїлєстї до народу нашєго і дєржавї Українськєй, дєтєпєр Тобєю явлєнї, особлїво ж за дар свєбодї і незєлєжнєстї. У ба-

гєтьох вїпрєбуваннєх Тї, Господї, посїлав нам мудрїсть і силє дієтї за правдою згїдно з волю Твоєю, і так спєкуси пєрємагєтї, вєрєгуючїх — прїводїтї до примїрєннєя, нашєстєя чужїнцїв зупїнєтї, обєрїгаючи єднїсть і мїр.

Тєму і нїнї до Тєбє зї смїрєннєм в молїтвї звєртєємось: у цєй час вїпрєбувань благословї Дєржаву нашу Україну Своєю мїлїстю і щєдрєтєями, мїр і блєгодєнствє, достєтєк плєдїв зємнїх і рєзвїток у всьєму для нєї подєй; щєбї під Твоїм Дєржавнїм захїстєм і під Покровєм Прєчїстєй Мєтєрї Твоєї та молїтєвнїм заступнїцтвєм всїх свєятїх зємлї Українськєй булї мї бєрєжєнї; захїстї нас від усїх вєрєгїв вїдїмїх і нє вїдїмїх, від вєрєжнєчї та спєкус, від нашєстєя чужїнцїв і мїжусєбїцї.

Тї, Господї, дарувєв народєві нашєму незєлєжну дєржаву і єдїну Помїєсну Православну Цєркву — дєй нам мудрїсть їх надалї у мїрї рєзбудувєтї, в добрї утвєрджувєтїєя, а спєкуси, нєнавїсть і мїжусєбєну

вєрєжнєчу відкїдєтї.

За дарєм Твоїм, Спасїтєлю наш, мї отримєлї дєржавну незєлєжнїсть, а разєм з нєю і вїдпєвїдєльнїсть за її управлїнєя. Нїнї маємє обєратї Главу дєржавї Українськєй — надїхнї нас, Господї, зробїтї вїрнїй і вїдпєвїдєльнїй вїбїр, бо від цього зєлєжїть мєйбутьнє всїх нас.

Вїджєнї від нас і всьєго народу нашєго дух нєправдї і омєнї, втїхомир прїстрастї, зруйнуй всї злї задумї, прєтї країнї нашєй супрєтивнїкєями спрємовєнї.

Дєй кождєму з нас духа мудрєстї та в лєбєві до Українї нашєй всїх нас утвєрдї! Щєбї так від Тєбє навчєнї, мї зробили вїбїр свїй згїдно з волю Твоєю. Молїтвєями і заступнїцтвєм Владїчїцї нашєй Богородїцї і Прїснєдївї Марїї, свєятїх блєговїрнїх кнєзїв та правїтєлїв Кїївськїх Оскєльдє і Володїмїра, Ольгї і Ярєславє Мудрєго, свєятїх мучєнїкїв стрєстєтєрцїв Борїсє і Глїба, свєятєго Кєстєнтїна, кнєзєя Острєзькєго, свєятєго правєднєго Пєтра Кєлнїшєвськєго, всїх свєятїх зємлї Українськєй і всїх свєятїх Твоїх. Амїнь.»

ДЕВ’ЯТЬ «ЗОЛОТИХ» ПРАВИЛ УСПІШНОГО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

У житті кожного справжнього українця настає особливий момент, коли йому конче необхідно вивчити українську мову. Це завдання не з легких. Тим паче, коли над тобою витає дух левиці Ірини Фаріон чи «падає безжалісно град, б’ють блискавиці» Олега Анатолійовича Винника (і не питайте, звідки я знаю, що він Анатолійович!). Якщо ви нарешті готові вивчити мову предків і визнаєте, що Ісус Христос — родом із Галичини, вам неодмінно треба засвоїти дев’ять золотих правил, що стане запорукою вашого лінгвістичного успіху. Будь ласка, повторюйте їх щоразу, коли сумніватиметеся у своїй ролі в державотворенні або коли падатиме ваш патріотичний дух. Вивчіть їх, як два по два чотири, щоб від зубів відскакувало, щоб назубок, щоб дзвеніло, і щоб коли вночі розбудять згадали — і далі за шкільною програмою.

1. МИЛОЗВУЧНІСТЬ

Запам’ятайте раз і назавжди, що українська мова посідає друге місце у світі за милозвучністю. Ніхто не знає напевне, яка клята мова сіла на перше місце й не дає прорватися мові Ісуса Христа, але точно відомо, що потрапила вона туди шляхом погроз, кумівства й корупції. Дослідники називають переможця залежно від своїх туристичних уподобань: італійська, французька, турецька, болгарська, есперанто, задовбанто, суахілі, заманалі і так далі, і так далі. Але знайте, що в потилицю йому

завжди гаряче дихає українське чергування «у» з «в» та «і» з «йот».

2. СПОКОНВІЧНІСТЬ

Науково доведено, що українська мова — найдавніша мова світу. Ні для кого не секрет, що вона давніша за санскрит, та що там санскрит — ця милозвучна й любя серцю динозаврів мова існувала ще в часи Великого вибуху.

Ось як пише про це найдавніша книга світу, Ефіопське Євангеліє: «І стався Великий вибух, і утворився Всесвіт, і зароїлися мікроби на планеті Земля, і виринули зі Світового океану три заповіді, вибиті на берестових грамотах: «Ти мені заговориш, падлюка, українською», «Українською мовою їж, пий і розмножуйся» і «Не матюкни». І пішли пророки по землі священній, і сповідували вони слово українське Олександра Потебні серед динозаврів, амонітів і пітекантропів.

3. СПІВУЧІСТЬ

Ніколи не забувайте, що українська мова — найспівучіша мова у світі. Це знання допоможе вам у будь-який важкий момент і дасть сил у подоланні незборимих обставин. За будь-якої незрозумілої ситуації — співайте. Цей метод опрацьований і перевірений століттями. Будьте як Наталка Полтавка. За душею ані копійки, коханий хз-де, до вас підкатує стрьомний мужик — а ви співайте. Цей метод — як пиво після горілки — завжди діє. Або ось, берете, наприклад, в АТБ віскі зі знижкою, підходите до каси й розумієте, що грошей усе одно не вистачає. Оголосіть касиру: «Слова Вадима Крищенка, музика Олександра Злотника» — і співайте: «Ти — касир, а я — упир, ось тобі орієнтир: ти мені — вісарик, я тобі — п’ятнарик».

4. МАТЮКИ

Матюків в українській мові немає й ніколи не було. Усі ми знаємо, що матюки придумали москалі, кацапи, цигани, фріци, жабоїди, макаронники й піндоси. А в щирої, лагідної, співочої української нації їх зроду не було й

АНЕКДОТИ ПРОСТО АНЕКДОТЫ В ЭТОТ РАЗ. ЧЕСТНО.

— У моего кота блохи, как вывести?
— Уважайте свободу выбора! Вы завели кота, кот завел блох! Имеет право!

— * * *
Две кошки стоят перед клеткой с попугаями:
— Чур я беру красного! — говорит одна.
— Почему это? — обалдевает другая.
— Ну, просто зелёный ещё незрелый, я думаю...

— * * *
Некоторые думают, что черепахи живут долго. На самом деле они живут мало, но медленно.

— * * *
Возраст медведя можно определить по количеству засосов на лапе.

— * * *
Семья хомячков снимет 2-3-литровую банку. Порядочность гарантируем.

— * * *
Самец ласки перед тем, как овладеть своей любимой лаской, овладевает еще несколькими ласками. Это и называется «предварительные ласки».

— * * *
Мужик возвращается с рыбалки, аккуратно и тихо открывает дверь и шёпотом спрашивает жену:
— Кот дома?
— Да заходи, не бойся, я ему кильки купила.

— * * *
Собаки нас любят, потому что у нас внутри кости!

— * * *
— Эх, мне бы твои проблемы...
— Так забирай! Там кот насрал мимо лотка, можешь с этой и начать.

не буде. А як не вірите, то це легко перевірити. Знайдіть питомого українця та швиргоніть йому на ногу каменюку. Поза всяким сумнівом, він лагідно гукне: «Матінко рідна, та що ж ти, поганцю, чиниш?!». Або зайдіть у редакцію питомо українського журналу «Дивослово» й вирубіть їм світло. Присягаюся, звідусіль залунає: «Ой лишенько! Та що ж це! Лелечко! Божечку! Халепна!» І, чесне слово, якщо ви розіб’єте директору інституту української мови айфон, він зойкне саме: «А хай тобі грець!», а не те, що ви подумали у своїй розбещеній матюками буйній голівоньці.

5. ЧУЖОРІДНІ ЕЛЕМЕНТИ

Що є сили уникайте запозичень, іншомовних слів і всіляких спроб ворожих словесних зазіхань. Пильно й ненастанно політь бур’ян. Не пускайте у свою мову всілякі селфі, планшети, біткойни і смузі. Замініюте їх питомими відповідниками, себеньками, обаполками, гривнями і компотами. Плутайте ворога. Кажіть «калідор», «лісапет» і «гурки». Так ніхто не здогадається.

6. ПРАВОПИС.

Забудьте про український правопис, бо його складали москалі, кацапи, цигани, фріци, жабоїди, макаронники і піндоси. Словом, вороги українського державотворення, патріотизму й милозвучності. Ніхто вам не указ — ламайте систему. Пишіть «село» через «и», ставте кому між підметом і присудком і забудьте про апостроф. Рвіть греблі! Виходьте з берегів! Ідіть у Фейсбук і чмиріть неграмотних графоманів. У світі є одна правильна українська мова — ваша. Решта — від лукавого.

7. ІНВЕНТАР.

Ефективне вивчення української мови неможливе без допоміжних інструментів. Тому при собі завжди слід мати китицю калини, гілочку верби, глек із молоком, плахту, віночок, віз і хату-мазанку. Не завадить прихопити журавля, а краще трьох. Коли не згодні з опонентом, погрожайте родовим

— * * *
Австралийским зоологам удалось обнаружить мальчика, воспитанного ехиднами. Такого мерзкого и язвительного пацана ученые еще не встречали.
Кстати, именно он издаёт эту газету. >_>

— * * *
— Чего это у вас кот на хозяев не похож?
— А он приемный.

— * * *
— Вот вы говорите, что мультики не влияют на жизнь? А многие до сих пор едят бутерброд колбасой вниз только потому, что в мультике один кот сказал, что так вкуснее...

— * * *
Очень хорошая сторожевая собака подбегает к нарушителю, радостно виляя хвостом. Иначе за горло его не схватить.

— * * *
Замуж выходят только злые женщины, которые не любят кошек.

— * * *
Директор зоопарка уже который месяц безуспешно пытается продать слона. Никто не воспринимает его звонки всерьёз!

— * * *
Мало кто знает, что собака Андрея Данилко в обычной жизни кот.

— * * *
Психоз — я говорю с котом.
Острый галлюцинаторный психоз — я говорю с котом, но у меня нет кота.
Паранойя — я боюсь взболтнуть лишнего при коте.
Шизофрения — кот говорит внутри меня.
Неврастения — кот меня игнорирует, и мне это кажется совершенно невыносимым.
Маниакально-депрессивный психоз — мой кот меня не ценит.

От редакции: Мы глубоко возмущены последним анекдотом. Разговаривать с котом — совершенно нормально. Мой, например, умнее многих людей — к примеру, он не собирается голосовать за Зеленского.

прокляттям, кличте на допомогу дух Івана Франка, робіть страшні очі й махайте вербою, як мечем джедая. У такому випадку ви — нездоланний, як Котигоршко, і не-перевершений, як Оленка Зміючка.

8. МОРАЛЬНА НАЛАШТОВАНІСТЬ.

Плачте. Страждайте. Тужіть. Кивльте, як Ярославна в Путивлі, летіть чайкою-зигзицею по Дунаєві, омочуйте бебряний рукав у Каял-ріці, утирайте князю криваві його рани на дужому його тілі. При вивченні української мови не час радіти й веселитися. Це тяжкий, стражденний і безмірно трагічний процес, це вам розкаже будь-яка вчителька української мови. Бажано також учитися у правильної вчительки, щоб «висока, пряменська, як стрілочка, чорнявенька, очиці — як тернові ягідки, брівоньки — як на шнурочку, личком червона, як панська рожа, що в саду цвіте, носочок так собі прямесенький, із горбочком, а губоньки — як цвіточки розцвітають, і меж ними зубоньки — неначе жорнівки, як одна, на ниточці нанизані» та щоб сунула як чорна хмара, і від одного погляду щоб помідори в’яли.

9. ПЕВНЯК

Спробуйте просто заговорити українською. Чесне слово, вона не кусається, я це знаю напевне. І навряд чи українці кидають каменюки чи розбиватимуть ваші айфони за неправильну вимову. Просто говоріть, а вона вам віддачить усією своєю калиноюво милозвучністю і щирою любов’ю до краси, радості й щастя.

Ольга Дубчак

ГАЗЕТА “ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ”. Номер 6.

Издаётся подпольно, из лучших побуждений.
Редколлегия: Королева Алабаев,
Раздражительный Орк и [ЦІЛКОМ ТАЄМНО].

ДОСТАВКА ПО ФРОНТУ:

Позывной «Кокс» и позывной «Апач».

Тираж сколько денег хватит.
Печать офсетная. Бумага нормальная.